

ສໍານັກງານຄະນະກອບການພັດນາກາຮເສຣະລູກິຈແລະສັງຄມແຫ່ງຊາຕີ

ແຜນฯ ໂ

ຈບັບປະຈາຊັນ

974 - 9545 - 00 - 1

ມີນາຄມ ແກສະເໜ

៥୦,୦୦୦ ເລມ

ຈັກກະນຸຍາ ພາສຸກວຸນິຫຼ

ເລຂາທີກາງຄອນະກຽມກາງພັດນາກາງເສດຖະກິດແລະສັງຄມແໜ່ງໝາດີ

ສັນຕິ ບາງອ້ອ

ຮອງເລຂາທີກາງຄອນະກຽມກາງພັດນາກາງເສດຖະກິດແລະສັງຄມແໜ່ງໝາດີ

ຈຸ່າມາສ ປາຣະມີ້ຫັຍ

ທີ່ປຶກຂາດ້ານໃຢ່າຍແລະແພນ່ານ

ພຣພິມລ ວຽດລິກ

ຜູ້ອໍານວຍກາງສຳນັກປະເມີນຜົດແລະແພຍແພວກາງພັດນາ

ນິຕຍາ ກມລວັຫນິຕາ

ມນນິກາ ສັງໝົດກຳດາ

ນິສວັນຕິ ພິຫຼຸງດໍາວົງ

ການດາ ທູ້ອືດ

ຮົງກວຽນ ເລີຍດທອງ

ເດັ່ນຫັຍ ດຣວມສູດິພິງຄີ

ສຳນັກປະເມີນຜົດແລະແພຍແພວກາງພັດນາ

ສຳນັກງານຄອນະກຽມກາງພັດນາກາງເສດຖະກິດແລະສັງຄມແໜ່ງໝາດີ

៥໬໨ ດນນາກຈຸງເກະນ ເນັ້ນປ້ອມປ່າບາ ກຽງເທິພາ ୧୦୧୦୦

ໂທຣ. ୦-୨୩୮୯-୫୮୮୧-୨ ໂທຣສາກ ୦-୨୩୮୯-୨୫୫୫୯, ୦-୨୩୮୯-୬୬୩୯

E-mail address : dsid@nesdb.go.th

ປະຊິທ ສໍາຮັບສໍານັກພົມພ ຈຳກັດ

ຂ/ຕະ - ແກສະເໜ ດນນາກຈຸງເກະນ ຊອຍ & ປະທຸມວັນ ກທມ. ອົຄສອນ

ISBN

ພິມທີ່ຄົ້ນທີ່ ୧

ຈຳນວນ

ທີ່ປຶກຂາດ

ບຮຮນາທີກາງ

ກອງບຮຮນາທີກາງ

ກາພກາຮ້ຕຸນ/ອອກແບບ

ຈັດທຳໂດຍ

ພິມທີ່

ປອກລ່າງ ກ່ອນອ່ານ

ແພນฯ ៨ វ້ຽວແຜນພັດນາເຕຣະຊູກົງຈະສັງຄມແຮ່ງໝາດີ ອັບບັບທີ ៨ (ພ.ສ. ១៩៥៥-២៥៥៨) ໄດ້ຈັດທຳຂຶ້ນກາຍໃຫ້ກະບວນກາຣມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຄນໄທຢຸກກາຄສ່ວນທົ່ວປະເທດກວ່າ ២០,០០០ ດາວໂຫຼວງຮ່ວມກັນຮະດມຄວາມຄິດ ກຳນົດວິສ້າຍທັນຮ່ວມຂອງສັງຄມໄທຢ ແລະ ຈັດທຳຮາຍລະເອີຍດຂອງແພນ ໄດຍທຸກຝ່າຍເຫັນພ້ອງຮ່ວມກັນໃຫ້ອຸ້ນເຊີ່ມ “**ປັບປຸງຂອງ
ເຕຣະຊູກົງພອເພີ່ຍງ**” ຕາມພຣະຣາຊດໍາຮ້າສຂອງພຣະບາທສມເດືຈພຣະເຈົ້າອຸ່່ຫວ ນາເປັນປັບປຸງ
ນຳທຳໃນກາຣພັດນາປະເທດ

ແພນฯ ៨ ຈຶ່ງເປັນແພນຂອງປະຊາຊົນ ໂດຍປະຊາຊົນ ແລະ ເພື່ອປະຊາຊົນອ່າງ
ແທ້ຈິງ ຫຼືກາຣຈະນຳແພນฯ ៨ ໄປປົງບົດໃຫ້ໄດ້ພລອຍ່າງເປັນຮູປ່ອຮມນັ້ນ ຈຳເປັນຕົ້ນ
ອາສັຍພລັງກາຣມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກກາຄສ່ວນໃນສັງຄມໄທຢຮ່ວມກັນແປ່ງແພນໄປສູ່ກາຣ
ປົງບົດອ່າງຈິງຈັງແລະຕ່ອ່ນື່ອງ

ຈຶ່ງໜັກເປັນອ່າງຍິ່ງວ່າ ແພນฯ ៨ ອັບບັບປະຊາຊົນ ອັບບັນນີ້ ຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມຮູ້
ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນສາຮະ ເນື້ອຫາຂອງແພນໄດ້ອ່າງຫຼັດເຈນຍິ່ງໜື້ນ ແລະ ຄຳນວຍປະໂຍ່ໜົນແກ່ຄນ
ໄທຢຸກກາຄສ່ວນໄດ້ອ່າງແທ້ຈິງ

ສໍານັກງານຄະນະກຽມກາຣພັດນາກາຣເຕຣະຊູກົງຈະສັງຄມແຮ່ງໝາດີ (ສກພັດນີ)

ມືນາຄມ ២៥៥៦

มีอะไร
ในเล่ม

๖-๗ จุดปรับเปลี่ยน แนวคิดการพัฒนา

๑๒-๑๓ แผนฯ ๙

กับแนวคิดพัฒนาใหม่

- แผนฯ ๙ มาจากประชาชน
- แก่นของแผนฯ ๙
- ๕ ปี ของแผนฯ ๙ ต้องทำเรื่องใด

๗ ยุทธศาสตร์ เพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ๒๔-๔๗

๔๙-๕๙ นำแผนฯ ๙ ไปใช้อย่างไรให้ได้ผล

แผนภูมิสรุปแผนฯ ๙
๖๐

ໜ່າງບອກນີ້ວ່າ
ສິ່ງ ແຜນຫາຕີ
ດີເວລະໄດ

“แผนชาติ” สำคัญอย่างไร

“แผนชาติ” หรือที่มีชื่อเรียกเต็ม ๆ ว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ถูกนำมาใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศนับเป็นเวลากว่า ๔๐ ปีแล้ว โดยมี **สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ** หรือ **สภาพัฒน์** ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ เป็นแกนหลักในการจัดทำแผนฯ มาอย่างต่อเนื่องจนทุกวันนี้

ประโยชน์ที่เราจะได้รับจากแผนชาติ คือ รู้ว่าตลอดระยะเวลา ๕ ปีข้างหน้าของแผนแต่ละฉบับ ประเทศไทยจะเราจะมีทิศทางในการพัฒนาอย่างไร และจะพัฒนาในเรื่องที่สำคัญ ๆ เรื่องใดบ้าง ทำให้เป็นประโยชน์ต่อเรา คือ เราสามารถนำแนวทางนั้นมาวางแผนชีวิตของเรา ของชุมชนของเรา และองค์กรของเรา ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อไป

ทำไม
ซ่อหง่าวบระหว่าง
คนจน-คนรวย
ถึงน่าบังกันจัง

จุดปรับเปลี่ยน แนวคิดการพัฒนา

แนวคิดการพัฒนาเดิม ตั้งแต่แผนฯ ๑ ซึ่งได้ประกาศใช้ในปี ๒๕๐๔ จนกระทั่งสิ้นสุดแผนฯ ๗ ในปี ๒๕๓๙ ได้ให้ความสำคัญกับการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นหลัก โดยเชื่อว่า การพัฒนาเศรษฐกิจให้ขยายตัวสูงขึ้น จะนำมาซึ่งความร่ำรวยหรือมั่งคั่งของคนในประเทศ

แนวทางการพัฒนาตามแนวคิดดังกล่าว ก็คือ รัฐได้ลงทุนพัฒนาบริการโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อกระตุ้นให้เกิดการลงทุนในประเทศ จนก่อให้เกิดการผลิตสินค้าบริการ ไวน้ำขายนายในประเทศและส่งออกในปริมาณมาก โดยอาศัยความได้เปรียบของแรงงาน ราคาถูกและใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีอยู่อย่างอุดมสมบูรณ์เป็นปัจจัยสำคัญในการผลิต

อื้!
เป็นอย่างนี้
นี่เอง

ผลการพัฒนาที่เกิดขึ้น ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยสามารถขยายตัวอยู่ในระดับสูงมาอย่างต่อเนื่อง มีบริการขั้นพื้นฐานทางเศรษฐกิจและสังคมเจริญขึ้นมาก ออาทิ ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ การเข้าถึงบริการด้านสาธารณสุข มีตัวเลขรายได้ประชาชาติที่สูงขึ้น เกิดการพัฒนาด้านอื่นๆ ตามมา แต่กลับทำให้ทรัพยากรธรรมชาติที่เคยอุดมสมบูรณ์ เกิดการสูญเสีย ร่องรอยคง ส่งผลให้เกิดปัญหาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการแย่งชิงทรัพยากรธรรมชาติของคนในสังคม ขณะเดียวกันสภาพสังคมก็มีความเหลื่อมล้ำ ทางด้านรายได้ในลักษณะ “รายกระดูก จนกระจาด” ไม่สามารถบรรเทาปัญหาความยากจนได้ กลยุทธ์เป็นปัญหาเชิงโครงสร้างของประเทศ ซึ่งยากที่จะแก้ไข ส่งผลกระทบต่อกุณภาพชีวิต ของคนไทยเป็นอย่างมาก

อาจกล่าวสรุปได้ว่า “แม้เศรษฐกิจในขณะนั้นจะอยู่ในระดับดี แต่การพัฒนาคนและสังคมมีปัญหา และการพัฒนาไม่ยั่งยืน”

แนวคิดการพัฒนาใหม่ แผนฯ ๘ (ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๔) ต่อเนื่องมาจนถึงแผนฯ ๙ (ปี ๒๕๔๕-๒๕๔๙) จึงได้ปรับเปลี่ยนแนวคิดการพัฒนาประเทศใหม่ โดยหันมาอีกด้านเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาแทนเพรากคนท่านนั้นที่จะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ และผลกระทบโดยตรงจากการพัฒนา ส่วนการพัฒนาเศรษฐกิจ เป็นเพียงเครื่องมือในการพัฒนาคนให้มีความสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

แนวคิดการพัฒนาดังกล่าวจึงเป็นการพัฒนาแบบองค์รวม หรือบูรณาการ ไม่แยกส่วนอีกต่อไป เป็นการพัฒนาทั้งตัวคนและสิ่งแวดล้อมต่างๆ ที่อยู่รอบตัวคน ทั้งยังเปิดโอกาสให้คนทุกคนมีส่วนร่วมในการพัฒนาตั้งแต่ต้นจนจบ คือ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมดำเนินการ และร่วมติดตามตรวจสอบ

แผนฯ ๙

กับแนวคิดพัฒนาใหม่

⊕ หลักการจัดทำแผนชาติทุกฉบับ

จะมีการนำเอาผลการพัฒนาในอดีต มาเป็นบทเรียนในการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวทางปรับปรุงแผนฉบับต่อไปให้เหมาะสมสอดคล้อง กับสถานการณ์ของประเทศไทยยิ่งขึ้น พร้อมทั้ง นำผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ใน การจัดทำรายละเอียดของแผนฯ ด้วย

แผนฯ ๙ มาจากประชาชน

☺ การจัดทำแผนฯ ๙ นอกจากจะได้ดำเนินการต่อเนื่องจากแผนฯ ๘ คือมีกระบวนการและวิธีการประเมินปัจจัยสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพื่อดูถึงผลกระทบต่อการกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในระยะต่อไป หรือให้ “รู้เข้า รู้เรื่อง” ด้วยการดึงศักยภาพที่เป็นจุดแข็งมาใช้ประโยชน์ และขัดปัญหาที่เป็นจุดอ่อนของประเทศไทย

☺ ขั้นตอนการจัดทำแผนฯ ๙ ได้ใช้เวลาทั้งสิ้นประมาณ ๒ ปี เริ่มตั้งแต่การจัดทำกรอบวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศไทย หรือการวางแผนทิศทางการพัฒนาประเทศไทยที่เราอยากรه็นในอนาคต การจัดทำรายละเอียดของแนวทางการพัฒนาแต่ละเรื่องในช่วง ๕ ปีของแผนฯ ๙ หลังจากนั้นจึงเสนอขอความเห็นเพิ่มเติมจากสภานิติบัญญัติและสังคมแห่งชาติ ก่อนนำเสนอคณะกรรมการรับฟังความเห็นซึ่งกันและกัน แล่นำขึ้นทูลเกล้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพื่อทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้อย่างเป็นทางการ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

◎ กระบวนการจัดทำแผนฯ ๙ ดังกล่าว ได้เปิดโอกาสให้คนไทยทั่วประเทศเข้ามามีส่วนร่วม ระดมความคิดเห็นที่กว้างขวางกว่าแผนฯ ๘ โดยมีตัวแทนคนไทยทุกสาขาอาชีพ ทุกระดับ ที่มีจำนวนมากถึง ๒๐,๐๐๐ กว่าคน จาก ๗๖ จังหวัด ๙ ภูมิภาคทั่วประเทศ ที่ได้รวมพลังร่วมกันระดมความคิดเห็นในเวทีระดับต่างๆ กว่า ๑๐๐ เวที เพื่อร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์ของสังคมไทย และจัดทำรายละเอียดของแผนฯ ซึ่ง เป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๗๖ ที่กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดนโยบาย การวางแผน พัฒนาเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ทุกระดับ

จึงอาจกล่าวได้ว่า การจัดทำแผนฯ ๙ เป็นตัวอย่างของการ **วางแผนจากชั้งล่างชี้ชั้งบน** และเป็นแผนของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน อย่างแท้จริง

แก่นของแผนฯ ๙

ผลการระดมความคิดเห็นของตัวแทนคนไทยทั่วประเทศ ทุกฝ่ายเห็นพ้องร่วมกันให้อัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศไทย พร้อมทั้งเน้น “คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา” และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทุกด้านที่มุ่งสู่ “คุณภาพ” เพื่อนำมาซึ่ง “การพัฒนาที่ยั่งยืน และความอยู่ดีมีสุขของคนไทย ทุกคน” โดยความเห็นดังกล่าวได้เป็นหัวใจสำคัญของแผนฯ และนำไปสู่การกำหนด วิสัยทัศน์ร่วมของสังคมไทย ที่ทุกภาคส่วน-pr>การณากจะให้เกิดขึ้น ดังนี้

หัวใจของแผนฯ ๙ ประกอบด้วย

แล้วได้ผล
อย่างไรบ้างครับ

ແພນ່ ៨ ມີການນຳປັບປຸງຂອງເສດຖະກິຈ
ພອເພີຍ ມາປັບປຸງເປົ້າປົວແນວທານໃນການພັດນາແລກ
ດຳວັດຊີວິຫຼາຍຂອງຄົນໃນປະເທດ ທີ່ເສດຖະກິຈພອເພີຍນັ້ນ
ເນັ້ນເຮືອງຄວາມພອປະມານຍ່າງມີເຫດຜູລ
ມີການສ້າງກຸມືຄຸມກັນແລກພຶ້ງຕົນເອງໄດ້

ແພນ່ ៩ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັງກັບການພັດນາ
ຄົນຍ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ໄດຍຍືດຄົນເປັນຄຸນຢົກລາງ
ການພັດນາຕ່ອນເນື່ອງມາຈາກແພນ່ ៨ ທີ່ຕ້ອງພັດນາຄົນ
ຄວບຄູ່ໄປກັບການພັດນາສະພາພແວດລ້ອມຕ່າງໆ ລອບໆ
ຕົວຄນໃຫ້ “ຄືດເປັນ ທຳເປັນ” ອາທີ ໄກວິທີທີ່ຈະໃຫ້ຄົນໄດ້ເຮີຍນ
ຮູ້ອ່າງຕ່ອນເນື່ອງຕລອດຊີວິດເພື່ອນຳໄປສູ່ການພັດນາດ້ານອື່ນໆ
ໄດ້ອ່າງມີຄຸນກາພແລກຍື່ງຍື່ນຕ່ອນໄປ

ແພນ່ ៩ ໃຫ້ຄວາມສໍາຄັງກັບການພັດນາທຸກ
ດ້ານທີ່ມຸ່ງສູ່ຄຸນກາພ ເພຣະການພັດນາປະເທດທີ່ຜ່ານມາ
ໄດ້ສະຫຼອນຍ່າງໜັດເຈັນແລ້ວວ່າ ເປັນການພັດນາທີ່ເນັ້ນ
ປົກການ ແຕ່ຂາດຄຸນກາພ ທຳໃຫ້ເກີດຜລກຮະບຕາມມາ
ມາກມາຍ ຈົນນຳໄປສູ່ວິກຸດເສດຖະກິຈໃນປີ ២៥៤០ ແລກເປັນ
ບທເຮີຍໃຫ້ເຮົາຕ້ອງໜ້າມາໃຫ້ຄວາມສໍາຄັງກັບການພັດນາ
ທຸກເຮືອງ ໃ້ນມີຄຸນກາພມາກື່ນ

ໂດຍອັນດັບຮູ່ອໝາຍ
ອ່າງເຫຼາ ຕ້ອງບັນຫຼັກໃຈ່ຈ່າຍ
ແລະປະໜັດວ່ອມເບີນໄວ້ໃຈ້
ເມື່ອຈານຈຳເປັນ ແລະເພື່ອ
ອນາດຕັ້ງເວອງ

ຮູ່ກິຈເອກະນຸ ອ່າງເປ
ພມນະເຕັ້ນລົບທຸນອ່າງເປະວັດະວັງ
ຮອບດອບໃສ້ເຫດຜູລແລະຂ້ອມລີໃນ
ການຕັ້ງສົນໃຈທາງຮູ່ກິຈ
ທຸກເຮືອງ

ກາຕຽນຮູ່ ກີ່ຕ້ອງໄມ່ກ່ອ
ໜີ້ຂາຮາດນະຈຳເກີນກຳລັບ
ໃຊ້ດື່ນຂອງປະເທດ ພິຈານາ
ໂດຍບກາຮ້ອງວາງນໂຈບາຍ
ຕ່າງໆ ອ່າງມີໜີ້ລັກກາຮະລະ
ໂປຮ່ງໄສ

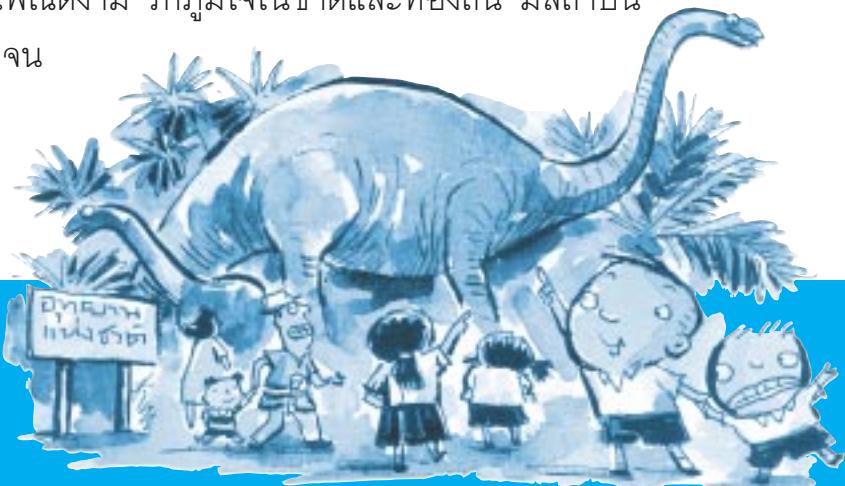
วิสัยทัศน์ร่วมของคนไทย ที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยนั้น ต้องสร้างสังคมที่พึงประกาศให้เกิดขึ้นในระยะยาวนาน ๒๐ ปีข้างหน้า ๓ ด้าน ดังนี้

● **สังคมคุณภาพ** เป็นสังคมที่จะก่อให้เกิด “คนดี ระบบดี” โดยให้ความสำคัญกับการสร้างคนทุกคนให้เป็นคนดี คนเก่ง พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกที่คำนึงถึง ประโยชน์ส่วนรวม หรือที่เรียกว่า “จิตสำนึกสาธารณะ” พึงตนเองได้ ให้คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข อุ่นในสภาพแวดล้อมที่ดี มีชุมชนนำอยู่ มีระบบดี มีประสิทธิภาพ ระบบเศรษฐกิจมั่นคง มีความเข้มแข็ง และแข็งขันได้ โดยมีการพัฒนาอย่างยั่งยืนและสมดุลกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ระบบการเมือง การปกครองโปร่งใส เป็นประชาธิปไตย ตรวจสอบได้ และมีความเป็นธรรม ในสังคมไทย

● **สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้** เป็นสังคมที่จะพัฒนาคนให้ “คิดเป็น ทำเป็น” โดยเปิดโอกาสให้คนไทยทุกคนได้แสดงความคิดและริเริ่มสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ อย่างมีเหตุผล สามารถคิดเป็นทำเป็น เรียนรู้ได้ตลอดชีวิต รู้เท่าทันโลก เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง สามารถลั่งสมทุนทางปัญญา รู้จักรักษาและต่อยอดภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม

● **สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน** เป็นสังคมที่จะทำให้คนมีความ “รู้ รัก สามัคคี” โดยจะต้องดำรงไว้ซึ่งคุณธรรมและคุณค่าของเอกลักษณ์สังคมไทยที่ได้ปลูกฝังความคิด ค่านิยมและสืบต่อ代กันมาจากการบูรุษ ไม่ว่าจะเป็นการพึ่งพาเกื้อกูลกัน การเอื้ออาทรกัน มีความรักความสามัคคี มีเจริญประเพณีดีงาม รักภูมิใจในชาติและท้องถิ่น มีสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็ง ตลอดจนสร้างเครือข่ายชุมชนให้เข้มแข็งทั่วประเทศ

៥ ปีของแผน ៨ ต้องทำเรื่องใด

แผนฯ ៨ ให้ความสำคัญกับการพื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ หลังวิกฤต ที่เกิดขึ้นเมื่อกลางปี ២៥៤០ และ สร้างฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืน พึงตนเองได้ ซึ่งจะทำให้ประเทศของเรา มี ภูมิคุ้มกัน และเศรษฐกิจของประเทศมีความมั่นคงหรือมีเสถียรภาพขึ้น

เรื่องด่วนที่ต้องเร่งทำ ในช่วง & ปีของแผนฯ ៨ ต้องมุ่งแก้ไข เรื่องที่จำเป็นเร่งด่วน ๓ เรื่อง ประกอบด้วย

- การแก้ปัญหาความยากจน เพื่อช่วยให้คนยากจนและ คนด้อยโอกาสสามารถพึงตนเองได้ เพราะความยากจนเป็นอุปสรรคปัญหาสำคัญที่สุด ในการพัฒนาประเทศ ที่จำเป็นต้องขัดออกไป

● สร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจฐานราก เพื่อช่วยให้คนส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เพราะเศรษฐกิจในระดับฐานราก เป็นปัจจัยที่คนส่วนใหญ่ของประเทศไทยประสบอยู่ โดยที่ผ่านมาปัจจุบันนี้ ได้มีการแก้ไข เนพาระยะสั้น ขาดการแก้ไขปัจจุบันเชิงโครงสร้างที่มีระบบและชัดเจน รวมทั้งขาดความเชื่อมโยงของการดำเนินงานอย่างเป็นองค์รวมทั้งด้าน แผนงาน แผนเงิน และแผนคน

● เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อช่วยสร้างรายได้ ของประเทศให้เพิ่มขึ้น เพราะขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่น ๆ ได้ลดลงจนน่าเป็นห่วงด้วยมี ปัจจัยสำคัญหลายด้านที่อ่อนด้อยลง โดยเฉพาะ ในด้านคุณภาพการศึกษาของเด็กไทย ความรู้ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของคนไทย ทักษะฝีมือ รวมทั้งการพัฒนาความรู้ของแรงงานไทย

๗ ยุทธศาสตร์ เพื่อความอยู่ดีมีสุขของคนไทย

การดำเนินงานในระยะ ๕ ปีของแผนฯ ๙ ภายใต้แนวคิด และทิศทางของแผนฯ ดังกล่าวข้างต้นแผนฯ ๙ ได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เป็นภารกิจร่วมกันของคนไทยชาติ ๓ เรื่องหลัก เพื่อมุ่งฯจัดปัญหาความยากจนของคนในประเทศให้ได้ โดยต้อง สร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง เพื่อคนส่วนใหญ่ของประเทศมีความอยู่ดีมีสุข ขณะเดียวกันมีการปรับตัวทางเศรษฐกิจให้สามารถแข่งขันและพึ่งตนเองได้ พร้อมไปกับการสนับสนุนพัฒนาความร่วมมือของทุกภาคส่วนในสังคมไทยในการปฏิรูประบบบริหารจัดการที่ดี ให้เกิดขึ้นในสังคมไทยทุกระดับ เพื่อนำพาประเทศไทยไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

โดยแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

การบริหารจัดการที่ดี

การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกภาคส่วนของสังคมไทย นับว่ามีความสำคัญเป็นลำดับสูงสุดในช่วงแผนฯ ๙ ที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

โดยจำเป็นต้องปฏิรูปให้เกิดกลไกการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาคการเมือง ภาคราชการ ภาคเอกชน และภาคประชาชน บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา ประเทศ มีความโปร่งใส ให้มีความรับผิดชอบ สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งจะเป็นฐานสำคัญและเป็นภูมิคุ้มกันที่ดีให้สังคมไทยพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้ดียิ่งขึ้น

ประกอบด้วย ๑ ยุทธศาสตร์ คือ

การบริหารจัดการที่ดี

เป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการผลักดันให้ทุก
ยุทธศาสตร์ของแผนฯ ลับเคลื่อนไปได้ โดยจำเป็น
ต้องให้ความสำคัญลำดับสูงกับการปฏิรูปภาครัฐ ให้เป็น¹
องค์กรขนาดเล็กที่มีคุณภาพ มีการปรับระบบประมวล
ให้คล่องตัว และปรับระบบกฎหมายให้ทันสมัย พร้อมทั้ง²
วางระบบบริหารที่สนับสนุนการกระจายอำนาจให้มี³
ประสิทธิภาพ เช่น มีการจัดสรรวาภชีและเงินอุดหนุน⁴
จากส่วนกลางให้สอดคล้องกับภารกิจของท้องถิ่น เป็นต้น

ขณะเดียวกัน ต้องพัฒนากลไกตรวจสอบถ่วงดุลในสังคม โดยเฉพาะองค์กรอิสระตาม
รัฐธรรมนูญ เช่น สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราบการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
สถาบันปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ทำงานอย่างโปร่งใส ปรับทัศนคติเจ้าหน้าที่ของรัฐ
และข้าราชการการเมือง ให้ยึดการทำงานที่เป็นกลาง ซื่อสัตย์ คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม พร้อม
ให้สื่อมวลชนสามารถตรวจสอบการทำงานได้ด้วย

สำหรับภาคเอกชน ต้องประกอบธุรกิจให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีการดำเนินงานที่โปร่งใส
ตรวจสอบได้ และสร้างความเป็นธรรมแก่ผู้บริโภค ส่วนภาคประชาชน ต้องปรับทัศนคติ ค่านิยมในการ
ดำเนินชีวิตที่ยึดมั่นในคุณธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และรู้จัก
พอประมาณอย่างมีเหตุผล

นอกจากนี้ ยังต้องสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทุกภาคส่วน ร่วมกันต่อต้าน ป้องกัน และ⁵
ปราบปราบการทุจริตประพฤติมิชอบ ให้หมดสิ้นไปจากสังคมไทย

มีสิ่ง:
ธนาคารขอเสนอแนะการ
บริหารงานที่โปร่งใส เน้น⁶
ไม่เดงปล่อยสิ่งเสื่อม
โดยไม่มีหลักประกัน

ตัวอย่างการบริหารจัดการที่โปรด়งใส่นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา เป็นช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจอย่างรุนแรง คนจนได้รับความเดือดร้อนกันถ้วนหน้า รัฐบาลจึงได้ให้เงินช่วยเหลือจำนวนมากเพื่อแก้ปัญหา ไม่ว่าจะเป็นเงินโครงการมิยาซawa เงินกองทุนหมู่บ้าน หรือเงินจากโครงการลงทุนเพื่อสังคม แม้ว่าเม็ดเงินที่ลงไปสู่ชุมชนไม่มากนักก็ตาม แต่การบริหารจัดการการเงินอย่างโปรด়งใส่ ไม่มีข้อติดินนิบทานนั้น เป็นลิ่งที่ทำลายสำหรับชุมชนต่างๆ มาก

ชาวบ้านที่ได้รวมตัวกันเป็นองค์กรชุมชนในหลายพื้นที่และเป็นเครือข่ายกันได้จัดทำที่ระดมความคิด เพื่อหารูปแบบการตรวจสอบกันเองขึ้นมา โดยอาศัยประสบการณ์จากที่แต่ละองค์กรชุมชนเคยมีในการบริหารจัดการการเงินของกลุ่มมาแล้ว อาทิ กลุ่momทรัพย์ จนได้ข้อสรุปของ การบริหารจัดการที่โปรด়งใส่ฯ จะต้องมีการติดตามตรวจสอบใน 2 เรื่องคือ

เรื่องที่หนึ่ง การติดตามพัฒนาตรวจสอบระบบบัญชี การเงิน การหมุนเวียนของเงิน รายรับรายจ่ายผู้ที่เกี่ยวข้อง เงินคงเหลือและหลักฐานของผู้รับประibleยชัน

เรื่องที่สอง การติดตามพัฒนาและตรวจสอบเชิงกระบวนการโดยติดตามการทำงานของเครือข่าย การมีส่วนร่วมของสมาชิก การกระจายอำนาจ การรับเงินของผู้ได้รับประibleยชัน

ซึ่งวิธีการตรวจสอบกันเองเช่นนี้ เป็นการเรียนรู้เรื่องการตรวจสอบซึ่งกันและกัน จึงเกิดความโปรด়งใส่และนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี ทั้งยังก่อให้เกิดความล้มพันธ์กันฉันท์พื่นท้อง ระหว่างเครือข่ายต่างๆ อีกด้วย

การสร้างรากฐานของสังคม ให้เข้มแข็ง

เนื่องจากการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมา คนไทยจำนวนมากยังขาดภูมิคุ้มกันและไม่สามารถปรับตัวได้ทันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของกระแสโลกได้ อีกทั้งเกิดความเหลือມล้าในการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นระหว่างกลุ่มคนระดับต่างๆ และระหว่างพื้นที่เมืองกับชนบท แผนฯ ๙ จึงมุ่งที่จะพัฒนาคุณภาพคนไทย พร้อมไปกับสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน และสังคม

ขณะเดียวกันจะจัดการดูแลสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวคนทั้งทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม รวมทั้งพัฒนาเมืองและชุมชนให้น่าอยู่ โดยมีแนวทางการดำเนินงานใน ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

พัฒนาคุณภาพคนและสังคม

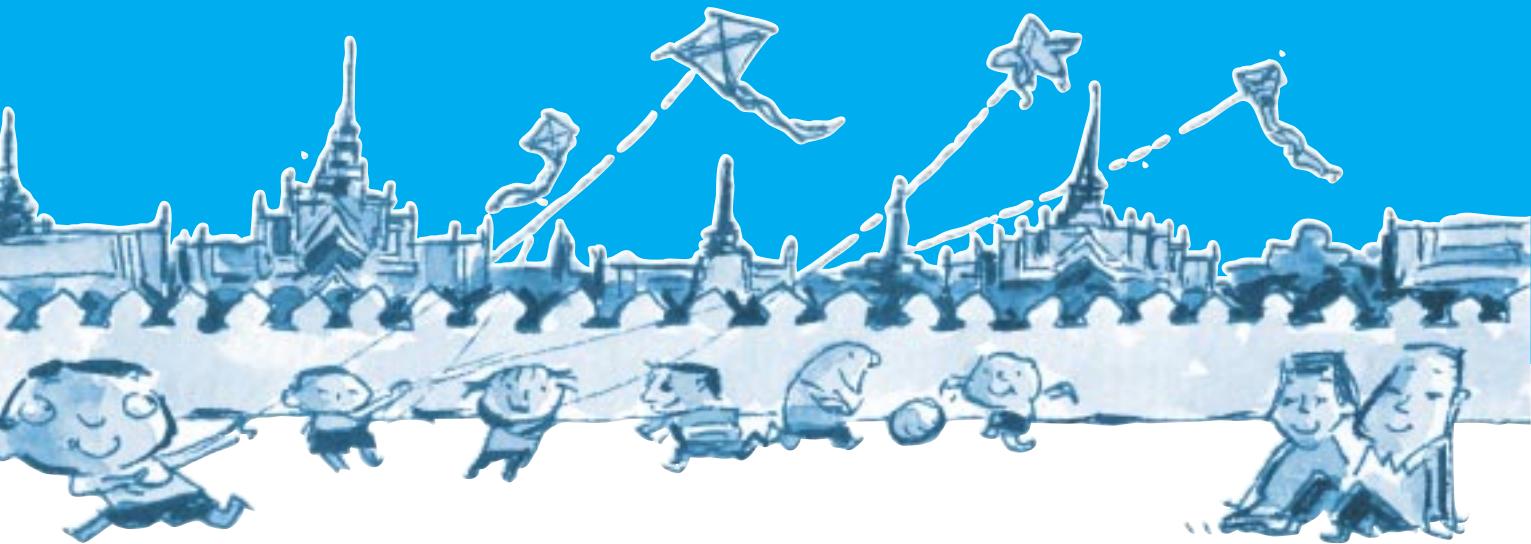
ในการวางแผนรากฐานของสังคมให้เข้มแข็ง จะต้องเริ่มต้นพัฒนาที่ “คน” ให้เพียบพร้อมก่อน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ ลスピัญญา และความรู้ความสามารถ

๗๐๘๙
๗๖๗๔๗๕๗๖๖๘

โดยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างคนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีคุณธรรมและรู้เท่าทัน การเปลี่ยนแปลง ซึ่งจะต้อง **ปฏิรูปการศึกษา** ให้คนคิดเอง ทำเอง และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต คนที่อยู่ในวัยทำงานก็ต้องได้รับการฝึกอบรมทักษะฝีมือแรงงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อเตรียมพร้อมปรับตัวได้ทันกับเทคโนโลยีสมัยใหม่

ขณะเดียวกันยังต้อง **ปฏิรูปสุขภาพ** ให้คนไทยมีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ลดละเลิกพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการทำลายสุขภาพ เช่น การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และเห็นความสำคัญของการดูแลและป้องกันสุขภาพของตนเองมากขึ้น

สำหรับคนที่ด้อยโอกาสทางสังคม หักลุ่มผู้ว่างงาน ตกงาน กลุ่มผู้ที่มีรายได้น้อย กลุ่มคนจนและผู้ด้อยโอกาส ควรได้รับการคุ้มครองทางสังคม โดยต้องสร้างงานให้คนมีงานทำอย่างทั่วถึง มีการขยายระบบประกันสังคมและคุ้มครองแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบ คนไทยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินมากขึ้น โดยเฉพาะปัญหายาเสพติด จะต้องป้องกันและปราบปรามอย่างจริงจัง

ทั้งนี้ ทุกภาคส่วนในสังคมไทย นับตั้งแต่ ครอบครัว วัด โรงเรียน ชุมชน องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชน สามารถมีบทบาทที่จะร่วมกันพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพตามแนวทางนี้ได้

การพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น
ต้องมีความหมาย: สุข เชื่อมโยง
และเกื้อหนุนกัน

ดิจิทัลเป็น
ชีวิต...แล้ว

พัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน

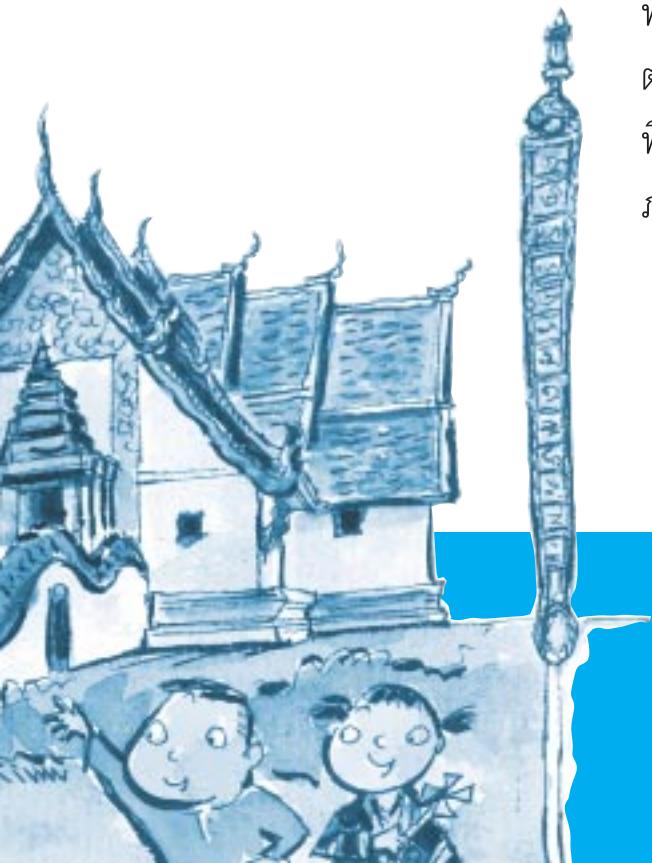
แนวทางในการวางแผนการพัฒนาที่ให้เข้มแข็งอีกประการหนึ่ง ก็คือ การกระจายโอกาสการพัฒนาที่เท่าเทียมกันทั้งในชนบทและเมือง ซึ่งต้องอาศัย “ทุนทางสังคม” อันได้แก่ ความเข้มแข็งของชุมชน ที่มีอยู่แล้วในทุกชุมชนของสังคมไทย เป็นกลไกขับเคลื่อนให้เกิด ความเชื่อมโยงของ การพัฒนาด้านอื่น ๆ

ในช่วงแผนฯ ๙ จะต้องมีกระบวนการ
 เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น
 ด้วยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
 เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
 ให้เข้มแข็ง โดยนำภูมิปัญญาที่มีอยู่ในท้องถิ่น
 มาพัฒนาต่อยอด เพื่อสร้างเอกลักษณ์เฉพาะ
 และสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าในท้องถิ่น
 อันนำมาซึ่งการมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น
 และการมีงานทำของคนในชุมชน
 มีการพัฒนาสภาวะแวดล้อมชุมชนให้น่าอยู่
 เมืองน่าอยู่ เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข
 นำไปสู่การแก้ปัญหาความยากจน
 ทั้งในชนบทและเมืองได้

ขณะเดียวกัน จะต้องนำข้อได้เปรียบ อันได้แก่ ศักยภาพที่เป็นจุดแข็งของแต่ละพื้นที่ที่มีอยู่แล้ว มาสร้างความเชื่อมโยงของการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เพื่อกระจายการจ้างงานและสร้างความมั่งคั่งให้คนในพื้นที่ เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเล ตะวันออก การอนุรักษ์แหล่งวัฒนธรรมล้านนาในพื้นที่ภาคเหนือ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ภาคใต้ เป็นต้น

จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ผลการพัฒนาประเทศในระยะเวลากว่า ๔ ทศวรรษ ที่ผ่านมาซึ่งให้เห็นว่ามีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติไปในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างขาดความระมัดระวังและไม่ประยุตส์ส่งผลให้ทรัพยากรร่อยหรอและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาการขาดแย้งแย่งชิงทรัพยากรและปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษซึ่งได้ทิวความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ

แผนฯ ๙ จึงให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อสามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรควบคู่กับการอนุรักษ์พื้นที่ได้อย่างสมดุล โดยต้องสร้างชุมชน ท้องถิ่นให้มีจิตสำนึกร่วมกันและมีส่วนร่วมอนุรักษ์พื้นที่ ให้สามารถใช้ประโยชน์ทรัพยากรได้อย่างยั่งยืน ไม่ว่าจะเป็นการอนุรักษ์พื้นที่ป่า จัดการทรัพยากรดิน ที่เสื่อมโทรม พื้นที่ชายฝั่งทะเล และใช้ทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างเหมาะสม โดยจำเป็นต้องปรับกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สิทธิชุมชน มีส่วนร่วมในการดูแลรักษาทรัพยากรมากขึ้น

ขณะเดียวกันยังจำเป็นต้องรักษาสภาพแวดล้อมที่ดีของชุมชน และแหล่งท่องเที่ยว ให้เกิดหนุนการพัฒนาคุณภาพชีวิต และเศรษฐกิจชุมชน โดยนำผังเมืองมาเป็นกลไกจัดการ สภาพแวดล้อมชุมชนและเมือง ให้เกิดความเป็นระเบียบ น่าอยู่ น่ามาเยี่ยมเยือนมากขึ้น

นอกจากนี้ยังต้องให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษ ที่ได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน โดยมีระบบจัดการของเสียที่ชุมชนยอมรับ มีการบังคับใช้กฎหมายควบคุมมลพิษอย่างเข้มงวด จริงจัง รวมทั้งส่งเสริมให้มีเทคโนโลยีสะอาดเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ตัวอย่างความเข้มแข็งของชุมชนฐานราก
มีอยู่มากมาย เช่น ชาวบ้านที่หาดไม้ข้าว อ.ถลาง จ.ภูเก็ต
รวมตัวกันอนุรักษ์เต่ามะเฟืองที่กำลังจะสูญพันธุ์ โดยตั้งเป็น^ก
กลุ่มอาสาสมัครดูแลแม่เต่าขณะที่มันขึ้นมาวางไข่ โดยปักรั้ว
และตามด้วยเป็นแปลงเพาะฟัก คอยเฝ้าตรวจดูแลทั้งเวลากลางวัน
กลางคืนตลอดฤดูวางไข่ ทำให้มีความหวังที่จะเห็นเต่ามะเฟือง
แพร่พันธุ์มากขึ้นในอนาคต

ที่ตำบลบางขุนไทร ซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดหอยแครงธรรมชาติของอำเภอบ้านแหลม จังหวัด
เพชรบุรี ที่อุดมสมบูรณ์ที่สุดของประเทศไทย แต่ภายหลังจากคนต่างถิ่นเข้าไปเก็บหอยแครงด้วยวิธีที่
ผิดกฎหมายมากขึ้น อาทิ นำเรือยนต์มาคราดหอย ก็ส่งผลให้ระบบนิเวศถูกทำลาย หอยได้ดินตายและ
เน่าทับกัน ขณะเดียวกันหอยที่จะเกิดใหม่มีน้อยลงเรื่อยๆ ชาวบ้านจึงต้องจัดตั้ง**กลุ่มอนุรักษ์**
ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเล ขึ้นในปี ๒๕๓๖ และกำหนดเขตพื้นที่อนุรักษ์ พร้อมกำหนดติกา
ต่างๆ ขึ้นมา หลังจากดำเนินการไปได้ระยะหนึ่ง ทางอำเภอบ้านแหลมได้ยื่นมือมาช่วยให้เกิดเป็นกลุ่ม
อย่างเป็นทางการ ส่งผลให้การมีส่วนร่วมมีพลังเพิ่มขึ้น ทั้งยังเป็นการช่วยเจ้าหน้าที่ของรัฐในการแจ้ง^ก
เบาะแส และนำผู้ที่กระทำการผิดกฎหมายมาลงโทษตามพระราชบัญญัติประมิงได้ในที่สุด
ทรัพยากรธรรมชาติก็ค่อยๆ พื้นคืนมา ทำให้ “**บางขุนไทร**” กลับมาเป็นแหล่งหอยแครง^ก
ที่อุดมสมบูรณ์ของประเทศไทย และสร้างรายได้ให้ชาวบ้านที่สูงขึ้นอีกด้วย

การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ สู่สมดุลและยั่งยืน

การเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจโลก ที่สับซับซ้อนและเชื่อมโยงกันมากขึ้นได้ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม วิถีชีวิตและค่านิยม ของคนไทยอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อน ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีข้อจำกัดในการสร้างความมั่งคั่งในระยะยาว อีกทั้งพื้นฐานการศึกษาของคนไทยและการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยียังอ่อนแอ ต้องพึ่งพาต่างประเทศสูง

แผนฯ ๙ จึงมุ่งบริหารเศรษฐกิจของประเทศไทยให้ขยายตัวอย่างมั่นคง สามารถแข่งขัน และพึ่งตนเองได้ บนพื้นฐานความเข้มแข็งของวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี โดยมีแนวทางการดำเนินการใน ๓ ยุทธศาสตร์ คือ

บริหารเศรษฐกิจของประเทศไทย

ในช่วง ๕ ปีของแผนฯ ๙ จำเป็นต้องพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยให้มีความแข็งแกร่ง มั่นคง สามารถขยายตัวต่อเนื่องอย่างมีคุณภาพ และมีเสถียรภาพได้ในระยะยาว

เป็นตลาดทุน
ที่นำลงทุน
ของชาวต่างชาติ

โดยต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านการเงิน ให้เข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกัน มีการกำกับดูแลเงินทุนและสร้างความต่อเนื่องของการแก้ปัญหาภาคการเงิน รวมทั้งเพิ่มบทบาทของตลาดทุนให้เป็นทางเลือกของแหล่งระดมทุนของประเทศไทย และขยายบทบาทสถาบันการเงินของรัฐให้เกือบหนึ่นธุรกิจรายย่อยและเศรษฐกิจชุมชนให้มากขึ้น

การตกลงที่ทำการดำเนินการ
ประจำเดือนต่อเท่าเทียมและเท่า
กันเพื่อประโยชน์ของชาติ

ขณะเดียวกันต้องสร้างความมั่นคงของฐานะ
การคลัง มีการควบคุมการก่อหนี้สาธารณะไม่ให้
เป็นภาระเพิ่มขึ้น ปรับระบบประมาณและการ
จัดการรายได้ พร้อมทั้งจัดเก็บภาษีที่สร้างความ
เป็นธรรมให้กับสังคม

นอกจากนี้ ยังต้องเตรียมความพร้อมของเศรษฐกิจ
ภายในประเทศ ให้รู้เท่าทันและมีภูมิคุ้มกัน โดยพัฒนาความ
ร่วมมือทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ มีการเจรจาการค้าที่
เป็นประโยชน์ต่อกันส่วนใหญ่ของประเทศไทย

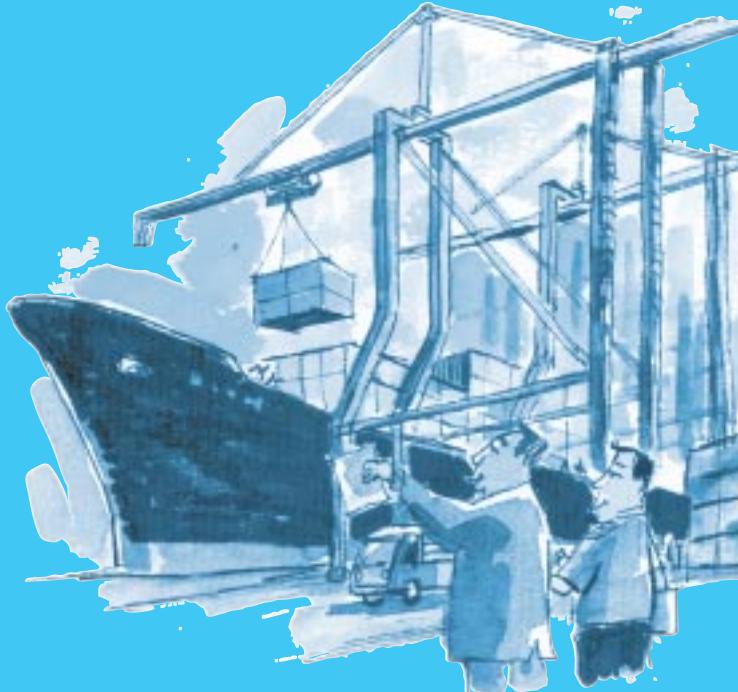

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

ในระยะเวลาที่ผ่านมา ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยได้ลดลงอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัจจัยด้านศักยภาพของคน ความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ความสามารถด้านการบริหารจัดการ และบริการโครงสร้างพื้นฐาน มีคุณภาพไม่ดีพอ

การปรับตัวของเศรษฐกิจให้เติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ในช่วงแผนฯ ๙ จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของภาคการผลิต และการค้าของประเทศไทยให้ดำเนินไปในทิศทางเดียวกัน มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทุกขั้นตอนของการผลิต โดยคำนึงถึงความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ กับการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ

มีการขยายการลงทุนร่วมกับ **ประเทศไทยเพื่อบ้านและในภูมิภาคเอเชีย** โดยพัฒนาการท่องเที่ยวและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ รวมทั้งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย เช่น ศูนย์กลางการบินและขนส่งในภูมิภาค ภายใต้ความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งความร่วมมือกับต่างประเทศอย่างรุ้วเร่อทัน

นอกจากนี้ยังต้องใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดมูลค่าเพิ่ม ในทุกขั้นตอนของการผลิต โดยคำนึงถึงความสมดุล ระหว่างการอนุรักษ์กับใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ

ขณะเดียวกันต้องพัฒนาอุรุกวิจชุมชนที่เป็นเอกลักษณ์ เฉพาะของท้องถิ่นให้มีคุณภาพ มีการส่งเสริมการออกแบบ การค้นคว้าวิจัยด้านอาหารในเชิงอุตสาหกรรม สามารถ เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อม ตลอดจนธุรกิจขนาดใหญ่ ได้ เพื่อการสร้างงาน และเพิ่มรายได้ให้ประเทศ

พัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

แผนฯ ๙ ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เข้มแข็ง เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและวางแผนการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน โดยมุ่งพัฒนากำลังคนให้มีพื้นฐานความคิดด้านวิทยาศาสตร์ที่แข็งแกร่งสามารถคิดค้นสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ อันจะนำไปสู่การพึ่งตนเองทางด้านเทคโนโลยีได้ในอนาคต

ประเทศไทยมีจุดแข็ง เรื่องการเกษตร
ซึ่งต้องส่งเสริมการวิจัยด้านคว้า
เรื่องอุตสาหกรรม “อาหาร” เพื่อ^{เพื่อ}
ปรับเปลี่ยนเกษตร เช่น
อาหาร纪: ป้อง ไวน์ผลไม้ต่างๆ

ขณะเดียวกัน ต้องส่งเสริมการ
ประยุกต์ใช้และนำเทคโนโลยีที่มีอยู่
มาพัฒนาต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น
เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าที่เป็น^{เป็น}
เอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่นอย่าง
สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
สามารถสร้างรายได้เพิ่มขึ้นให้คนใน
ท้องถิ่น

นอกจาจนี ยังต้องพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของประเทศ ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเท่าเทียม เพื่อกระจายองค์ความรู้และข่าวสารสู่คนไทยอย่างกว้างขวาง อันจะนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ได้ในอนาคต

“สนู๊เปลือกมังคุด” ตัวอย่างของภูมิปัญญา

ที่แข่งขันได้ ของหมู่บ้านคีริวง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็น
แหล่งเพาะพันธุ์มังคุดชั้นดี โดยที่มีเปลือกมังคุดที่ต้องถูกทิ้งไปในแต่ละวัน
เป็นจำนวนมาก ชาวบ้านจึงต้องการนำเปลือกมังคุด มาเพิ่มมูลค่าและสร้างรายได้ให้
ชาวบ้าน ด้วยการคิดค้นทำ “สนู๊เปลือกมังคุด” โดยพัฒนาจากภูมิปัญญาชาวบ้าน
ผสมผสานกับองค์ความรู้ใหม่ๆ จนเป็นผลสำเร็จ

คนแห่คนแก่สมัยก่อน มักใช้เปลือกมังคุดตากแห้งมาฝนให้เป็นผง กินแก้
ท้องเสียบิด หรือใช้บวนปาก แต่ชาวบ้านคีริวงค้นพบความรู้เพิ่มเติมว่า ในเปลือกมังคุด
มีสาร “แทนนิน” ซึ่งมีคุณสมบัติในการห้ามเลือด แก้โรคผิวหนัง กลางเกลื่อนได้ จึง
จุดประกายให้มีการนำเปลือกมังคุดมาทำสนู๊สำหรับดับกลิ่นตัว รักษาโรคผิวหนังและ
แผลอักเสบ

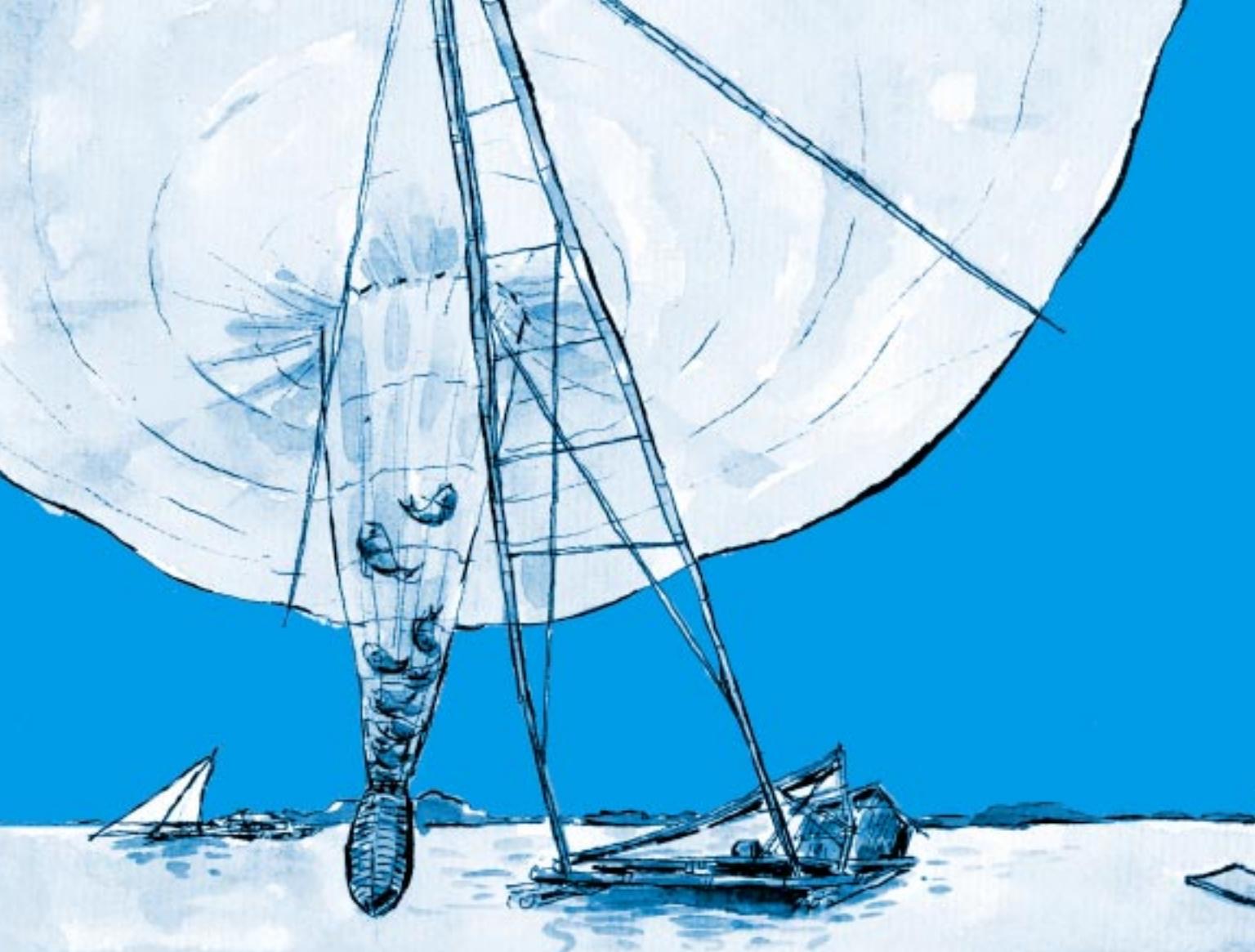
เดิมที่ตลาดหลักของสนู๊เปลือกมังคุดอยู่ที่กรุงเทพฯ แต่วันนี้กำลังขยายตลาด
ก้าวไกลไปถึงต่างประเทศแล้ว โดยเริ่มกระจายสินค้าไปขายที่อสเตรเลีย^{ออสเตรเลีย}
และที่ชานฟาร์นซิลส์โก สหรัฐอเมริกา ผ่านทางตัวแทนขาย
ทั่วโลก ไม่เฉพาะประเทศไทยและชาติต่างประเทศ

เฟอร์นิเจอร์ และของตกแต่งบ้านของไทยจากนักออกแบบและผู้ประกอบการกลุ่มนี้ กำลังเป็นที่นิยมในตลาดยุโรปและสหรัฐอเมริกา ส่วนหนึ่งเป็น เพราะกระแสนิยม “วัฒนธรรมตะวันออก” อีกส่วนหนึ่งคือคุณภาพและรูปแบบของตัวสินค้า ถูกใจผู้บริโภคชาวต่างชาติเป็นอย่างยิ่ง

ผลิตภัณฑ์เฟอร์นิเจอร์และของตกแต่งบ้านเหล่านี้ มีทั้งที่สร้างสรรค์ต่อยอดจากภูมิปัญญาดั้งเดิม หรือวิจัยออกแบบใหม่จากวัสดุพื้นบ้านธรรมชาติ เช่น ไม้ไฟที่ทำจากหวายหรือไม้ไผ่ ที่ได้แรงบันดาลใจจากใช้ดักปลาของชาวบ้านเจกันปักดอกไม้ทำจากกะลา กรอบรูปและเฟอร์นิเจอร์ไม้ไผ่ ใช้ฟาร์มาจากการป่าธรรมชาติ และผ้าตัดช้างสานกับวัสดุสมัยใหม่ เช่น สเตนเลส

การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลกนั้นจะประสบความสำเร็จได้ต้องอาศัยการวิจัยออกแบบสร้างแนวคิดใหม่ๆ บางกับฝีมือความชำนาญของชาวบ้าน ก็จะได้สินค้าที่ถูกใจผู้บริโภคมากที่สุด

นำแผนฯ ๙

ไปใช้อย่างไรให้ได้ผล

การนำแผนชาติไปเปลี่ยนสู่การปฏิบัติในระยะที่ผ่านมา มักเป็นไปในลักษณะที่แยกส่วน คือ ต่างหน่วยต่างคิด ต่างหน่วยต่างทำ ยึดตามหน้าที่ของหน่วยงานเป็นหลัก จึงทำให้ขาดพลัง ขาดความเข้มแข็ง ขาดความเชื่อมโยงของการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมายของแผนได้อย่างเต็มที่

ในช่วงแผนฯ ๙ จึงต้องดำเนินการให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมอย่างจริงจัง และต่อเนื่อง โดยจำเป็นต้องสร้างพลังสังคมในทางบวก ให้เกิดการปรับเปลี่ยนวิธีคิด ทัศนคติ และค่านิยมของคนไทยโดยมีแนวทางดำเนินงานตามลำดับความสำคัญ ดังนี้

ต้องเริ่มจากการสร้างความรู้ ความเข้าใจในแผนฯ ๙

หัวใจสำคัญที่จะทำให้แผนฯ ๙ บังเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม จะต้องผลักดันให้คนไทยปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีทำงานใหม่ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ใหม่ๆ ในกระบวนการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างเป็นระบบ

ทั้งนี้ ก็เพื่อทำให้คนไทยคิดเป็น ทำเป็น พึงดูดึงได้มากขึ้น มีจิตสำนึกที่ดี รู้ รัก สามัคคี รู้หน้าที่ และมีความรับผิดชอบ

โดยจะต้องสร้างพลังร่วมจากทุกฝ่ายในสังคม ให้ปรับวิธีการคิดจากแบบแยกส่วน มาคิดให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ **มุ่งเน้นผลประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก ขณะเดียวกันปรับวิธีการทำงานจากต่างคนต่างทำ** mayield ภารกิจร่วมกันเป็นแบบองค์รวมและบูรณาการ

พร้อมกันนี้จะต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงโดยให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมคิดร่วมวางแผน และเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกัน ขณะเดียวกันต้องสร้างเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้ทุกภาคส่วน เกิดความเข้าใจ ตระหนักรู้ และรับเอาแนวทางของแผนฯ ไปดำเนินการให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

จัดทำแผนระดับต่างๆ ที่เชื่อมโยง และสอดคล้องกับแผนฯ ๙

การนำแผนฯ ไปใช้ให้ได้ผล จำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนปฏิบัติในระดับต่างๆ ทั้งแผนของภาครัฐ ในระดับกระทรวง ทบวง กรม ไปจนถึงแผนท้องถิ่น แผนชุมชน และแผนของภาคธุรกิจเอกชน ที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนฯ ๙ เพื่อประโยชน์ดังนี้

ภาครัฐ อาจจำเป็นต้องจัดทำแผนปฏิบัติหลายระดับให้มีความเชื่อมโยงกับแผนฯ ๙ นับตั้งแต่ การจัดทำแผนแม่บทหรือแผนหลัก ที่มีลักษณะเป็นแผนเฉพาะเรื่อง ซึ่งต้องอาศัยการประสานความร่วมมือระหว่างหลายหน่วยงานอย่างเป็นบูรณาการ เช่น แผนแม่บทป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด เป็นต้น นอกจากนี้ ยังมีการจัดทำแผนปฏิบัติการ ระดับกระทรวง ทบวง กรม และแผนปฏิบัติการในระดับพื้นที่ เช่น แผนจังหวัด อำเภอ และท้องถิ่น ซึ่งแต่ละแผนดังกล่าว นอกจากจะเป็นแนวทางที่ช่วยให้การจัดสรรงห์พยากรณ์ภาครัฐเกิดประโยชน์สูงสุดแล้ว ยังทำให้รัฐิศทางการลงทุนของภาครัฐ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อภาคธุรกิจเอกชน และประชาชนด้วย

ภาคประชาชน หมายถึง คนทั่วไป ครอบครัว ชุมชน

องค์กรชุมชนทั้งที่อยู่ในชนบทและเมือง ซึ่งนอกจากจะนำแผนฯ ออกไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของตนแล้ว ยังมีบทบาทร่วมกันในการจัดทำแผนชุมชนให้มีความเชื่อมโยงกับแผนฯ และแผนปฏิบัติทุกระดับของภาครัฐด้วย เพราะถือว่าเป็นแผนที่สามารถสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ได้ ขณะเดียวกันแผนชุมชนนี้ จะช่วยให้ภาครัฐ สามารถนำไปบูรณาการกับแผนปฏิบัติของแต่ละหน่วยงานได้ ไม่ว่าจะเป็นแผนห้องถิน แผนอำเภอและแผนจังหวัด

ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดสรรงรภการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนชุมชนได้อย่างตรงจุดและคุ้มค่าที่สุด ในทำนองเดียวกันภาคเอกชนก็สามารถนำแผนชุมชนมาเชื่อมกับแผนขององค์กรธุรกิจ โดยอาจเข้ามาเชื่อมโยงในรูปของธุรกิจชุมชน ซึ่งจะทำให้เกิดการพึ่งพาภันในสังคมต่อไปได้

ภาคเอกชน ซึ่งหมายถึงผู้ประกอบธุรกิจในภาคการผลิตทุกสาขา ไม่ว่าจะเป็นสาขาวิชาเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้าและบริการ ครอบคลุมทุกระดับ ทั้งธุรกิจขนาดเล็ก ธุรกิจขนาดกลาง ธุรกิจขนาดย่อม และธุรกิจขนาดใหญ่ ซึ่งหากจะทำแผนองค์กรให้เชื่อมโยงกับแผนฯ ๙ ก็สามารถทำได้ เช่น แนวทางนี้ของแผนฯ ๙ ได้ระบุไว้ว่า ไทยจะเป็นแหล่งผลิตอาหาร ของโลก โดยแผนแม่บทของภาครัฐได้กำหนดนโยบายที่จะนำไปสู่ การปฏิบัติ ด้วยมาตรการด้านภาษี การเงิน กฎระเบียบการส่งออก ที่เอื้อประโยชน์ต่อการผลิตเพื่อการแปรรูปสินค้าเกษตรทุกระดับ โดยเฉพาะการแปรรูปอาหาร ผู้ประกอบการจึงสามารถนำ แนวทางดังกล่าว ไปวางแผนการผลิต การตลาดของ องค์กรได้อย่างถูกต้อง โดยมีช่องทางที่จะนำเชื่อมต่อกับ ภาคประชาชน ที่ทำธุรกิจชุมชนทางด้านการเกษตรได้ด้วย กิจการที่เป็นการสร้างโอกาสให้องค์กรธุรกิจนั้น ดำเนินธุรกิจให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ปรับบทบาทของภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีส่วนร่วม สนับสนุนการนำแผนฯ ไปปฏิบัติ

ทุกภาคส่วนในสังคมสามารถมีบทบาทร่วมกันในการขับเคลื่อนแผนฯ ไปสู่การปฏิบัติ เช่น ภาครัฐ มีบทบาทเป็นผู้ประสาน สนับสนุน ให้คำแนะนำและอำนวยความสะดวกให้เกิดการจัดทำแผนปฏิบัติในระดับพื้นที่ เพื่อให้ชุมชนห้องถีนได้รับผลประโยชน์จากการจัดสรรงหรัพยากรต่าง ๆ ของภาครัฐ ภาคเอกชนจากองค์กรพัฒนาชุมชน สามารถเข้ามาช่วยเหลือด้านเทคนิค วิธีการ ในการระดมความคิดของชุมชน เพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าประสงค์ และเป็นไปตามความต้องการของคนในชุมชนห้องถีนได้อย่างตรงจุด ครูอาจารย์จากสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ก็สามารถนำความรู้ทางวิชาการมาช่วยวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งช่วยวางแผนข้อมูลฐานความรู้ ช่วยสร้างตัวชี้วัดต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับสภาพของแต่ละชุมชนห้องถีน เพื่อการติดตามประเมินผลได้อย่างถูกต้อง แม่นยำยิ่งขึ้น นักธุรกิจ ภาคเอกชน อาจเข้ามาช่วยแนะนำ การจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่มีความเป็นไปได้ในเชิงธุรกิจ สื่อห้องถีน อาทิ วิทยุชุมชน ก็สามารถเข้ามาช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนในห้องถีนได้

ในภาครัฐมีจําเป็นต้องปรับบทบาทภาครัฐส่วนกลาง ให้แก่ สภาพัฒน์ สำนักงานปร.:มกน และสำนักงานก.พ. ในการบูรณาการ “แผนงาน แผนเงิน แผนคน” ให้สอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดิงกัน เพื่อให้นำส่วนปฎิบัติ ซึ่งแต่ละฝ่าย ทบทวน กром ลงปัจจัดเดิมจังหวัด อำเภอ ท้องถิ่น มี กระบวนการวางแผนที่สอดคล้องกันทุกรัฐ-ลับ

ส่วนหน่วยงานปฏิบัติ ที่อยู่ในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่น ก็จะเป็นต้อง ปรับบทบาทตามไปด้วย ขณะนี้ได้มีการปรับปรุงระบบการวางแผนพัฒนาจังหวัด แนวใหม่ ให้มีความสอดคล้องกับภารกิจของภาครัฐที่ต้องต่อสู้โควิด-19 ประกอบด้วยส่วนท้องถิ่น

ดังนั้น แผนพัฒนาจังหวัดจึงต้องเป็นเครื่องมือสำคัญในการบริหารการ พัฒนาและ การบูรณาการการทํางาน ของทุกหน่วยงานที่อยู่ภายใต้แบบ เป้าเร็วๆ มีการบูรณาการแผนงาน โครงการต่างๆ ที่มีอยู่ทุกภาคในจังหวัด พร้อมให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

ผลที่จะเกิดขึ้นจากการปรับเปลี่ยนบทบาทและภารกิจของหน่วยงานกลาง และหน่วยงานปฏิบัติคือจะเกิดความซับเจนในกรอบทิศทางการดำเนินงาน ของส่วนราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ซึ่งจะทำให้ทั้ง งาน เงิน และคน สามารถกลับไปในแท่งล็อกที่ได้พร้อมๆ กัน เกิดการบูรณาการ ระหว่างหน่วยงาน ซึ่งลดความซ้ำซ้อน ประชัดกรัพยากรณ์และงบประมาณ ไปได้มาก

พัฒนาระบบและกลไกการติดตามประเมินผล

เพื่อประโยชน์ในการประเมินความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนฯ ๙ และสามารถนำไปปรับปรุงยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ทันต่อสถานการณ์ จึงจำเป็นต้องสร้างดัชนีชี้วัดการพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย และนำไปใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง

ในระยะที่ผ่านมา สภาพัฒนาได้พัฒนาดัชนีชี้วัดความอุ่นดีมีสุขของคนไทยขึ้น ซึ่งมีองค์ประกอบ ๗ ด้าน คือ ด้านสุขภาพอนามัย ความรู้ ชีวิตการทำงาน รายได้ และการกระจายรายได้ ชีวิตครอบครัว สภาพแวดล้อม และการบริหารจัดการที่ดีของภาครัฐ โดยได้ใช้ประเมินผลกระทบของการพัฒนาที่มีต่อความอุ่นดีมีสุขของคนไทย ซึ่งได้รับการยอมรับจากสาธารณะอย่างกว้างขวาง ขณะนี้กำลังอุ่นร่าห์ว่างการพัฒนาดัชนีชี้วัดอื่นๆ ให้ใช้ประโยชน์อย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ยังต้องพัฒนาระบบฐานข้อมูลและโครงข่ายข้อมูลข่าวสาร ในทุกระดับให้มีความเชื่อมโยงกัน เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนระดับต่างๆ ให้มีความสัมพันธ์ สมดคล่องไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

การแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

สร้างความรู้ ความเข้าใจในแผนฯ ปรับวิธีคิด
วิธีการทำงานใหม่ สร้างสภาวะพูนนำ การมีส่วนร่วม

บริหารยุทธศาสตร์ อย่างเป็นองค์รวม

จัดทำแผนปฏิบัติ

- แผนเฉพาะเรื่อง
- แผนปฏิบัติการ
กระบวนการ/กรรม
- แผนท้องถิ่น
แผนชุมชน

ติดตามประเมินผล

- พัฒนา
ฐานข้อมูล
- สร้าง
ตัวชี้วัด
- ปรับแผน
- ดำเนินการ

ปรับปรุงกลไก / บทบาท สร้างการมีส่วนร่วม

รัฐ

เอกชน

องค์กรพัฒนา
เอกชน (NGOs)

สถาบัน
ศึกษา

สื่อ
มวลชน

ประชาชน

“ชุมชนไม่เรียง” ...ตัวอย่างการจัดทำแผนชุมชนที่สอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนฯ ๙ “ชุมชนไม่เรียง” เป็นตำบลหนึ่งของอำเภอฉะวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่สามารถวางแผนและกำหนดแนวทางการพัฒนาชุมชนด้วยตนเอง โดยอาศัยการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาในอดีต และเรียนรู้จากประสบการณ์ปัจจุบัน เพื่อปรับตัวให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก จนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็ง

วิสัยทัศน์ชุมชนไม่เรียง : “ประชากรอยู่ดีกินดี มีคุณธรรม มีคุณภาพพร้อมดำรงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ของความเป็นชนบทสังคมเอื้ออาทร องค์กรชุมชนเข้มแข็ง เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ มีอาชีพมั่นคง เกษตรกรรมยั่งยืน ภายใต้เศรษฐกิจพอเพียง และสิงแวดล้อมสมดุล” วิสัยทัศน์นี้ได้แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับรูปแบบของ “สังคมที่เข้มแข็งและมีคุณภาพ” ที่เป็นวิสัยทัศน์ของแผนฯ ๙ ทั้งในด้านสังคมคุณภาพ สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ และสังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน

การกิจชุมชนไม่เรียง ที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ดังกล่าวนั้น มีอยู่ ๕ ด้าน คือ ๑) พัฒนาความเป็นอยู่ของประชาชนให้อยู่ในระดับการกินดีอยู่ดี มีความสุข โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๒) พัฒนาด้านสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชน ให้มีความสามารถในการป้องกันรักษาตนเอง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ ๓) พัฒนาคุณภาพชีวิตและสิ่งอำนวยความสะดวก พื้นฐาน ให้เทียบเท่ากับชุมชนเมือง ๔) พัฒนาอาชีพให้มั่นคง เกษตรกรรมยั่งยืน ภายใต้เศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้คนในชุมชนพอมีพอกิน มีการรวมกลุ่ม และทำธุรกิจค้าขายที่ไม่เกินตัว ลดการพึ่งพาจากภายนอก ต่อยอดภูมิปัญญา ๕) เป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้รอบด้านต่อเนื่องตลอดไป เพื่อให้ตามเท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลก ทั้งในด้านการพัฒนาอาชีพ กฎหมาย สังคม และการเมือง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ได้กำหนดจากการกิจดังกล่าว โดยจัดแบ่งออกเป็น ๕ ด้าน คือ ๑) ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทางวิชาการ การจัดเก็บข้อมูล มีการ

ทดลองและปฏิบัติจริง เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ๆ ๒) ยุทธศาสตร์การพึ่งตนเอง ได้กำหนดจากข้อมูลที่รวบรวมได้จากการวิเคราะห์จากกิจกรรมทดลองต่าง ๆ ตามแผนชุมชน ๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากร การพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานทรัพยากร ซึ่งจะต้องพัฒนาคุณภาพของคนและผลผลิตของชุมชนอนุรักษ์พื้นฟูและใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างถูกต้อง วางแผนการจัดการทุนที่เป็นตัวเงิน ทุนทางสังคม ทุนความรู้ภูมิปัญญาของชุมชน ๔) ยุทธศาสตร์การดูแลสุขภาพ และการพัฒนาจิตใจ โดยเน้นให้มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้กับความรู้สมัยใหม่ได้อย่างเหมาะสม ๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาประสิทธิภาพขององค์กร โดยเน้นให้กลุ่มต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ เชื่อมโยงระหว่างกัน

แผนงาน โครงการ ได้มีการแปลงวิสัยทัศน์ ภารกิจ ยุทธศาสตร์ มากำหนดเป็นแผนงาน โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ไว้มากมาย พร้อมระบุองค์กรที่รับผิดชอบอย่างชัดเจน เพื่อให้แผนชุมชนที่วางแผนสามารถเกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน มี ๒ โครงการ คือ โครงการปรับปรุงข้าว โดยมีกลุ่มปรับปรุงข้าวเป็นผู้ผลิตเส้นขนมจีน มีโรงสีข้าว และโครงการผลิตของใช้ทดแทนการนำเข้านั้น มีหอเลยกลุ่มร่วมทำกิจกรรมหลายอย่าง ออาทิ กลุ่มผู้สูงอายุจะผลิตแซมพูกลุ่มเลี้ยงสัตว์จะผลิตอาหารสัตว์ แผนพัฒนาสุขภาพ จะทำโครงการแพทย์แผนไทย และสมุนไพรเพื่อสุขภาพ โดยกลุ่มแพทย์แผนไทย สถานีอนามัย จะทำกิจกรรมหลายอย่าง เช่น นวดแผนไทย-อบ-ประคบ ส่งเสริมการปลูกสมุนไพร ผลิตยาสมุนไพร เป็นต้น

แผนภูมิสรุปแผนฯ ๙

